

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін

до Господарського кодексу України, Цивільного кодексу України та деяких інших законів (щодо узгодження положень законодавчих актів)

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів:

1. У Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18 — 22, ст. 144):

1) у тексті Кодексу слова “комерційне найменування”, “комерційне (фірмове) найменування” в усіх відмінниках замінити відповідно словами “фірмове найменування” у відповідних відмінниках;

2) у тексті Кодексу слова "громадянин – підприємець" замінити словами "фізична особа – підприємець" в усіх відмінках;

3) у тексті Кодексу слова «основні фонди» у всіх відмінниках замінити словами «основні засоби»;

4) у частині першій статті 2, у частині першій статті 17, в абзаці дев'ятому частини першої та частині другій статті 39, у частині третій статті 45, у частині першій статті 46, у частині четвертій статті 47, у частині третій статті 53, , у першому реченні частин першої та другої статті 79, у частині першій статті 95, в абзаці другому частини першої статті 96, у частинах першій, другій та першому реченні частини третьої статті 98, у частині третій статті 107, у назві глави 13, у назві, частині першій, абзаці першому частини третьої та першому реченні частини четвертої статті 128, у частині першій, першому реченні частини другої статті 130, у частині першій статті 131, в абзаці восьмому частини першої статті 140, у першому реченні частини першої статті 143, у частині першій статті 146, у частині третій статті 147, у частині другій статті 151, , у частині третій статті 175, у частині першій статті 201, у частині другій статті 216, , у частині четвертій статті 281, у частині другій статті 295, у частині другій статті 334, , у частині першій статті 416 слово "громадянин" у всіх відмінках і числах замінити словами "фізична особа" у відповідному відмінку і числі;

5) статтю 2 після слова “споживачі” доповнити словами “в частині захисту їх прав та охоронюваних законом інтересів у сфері господарювання”;

6) у статті 6:

в абзаці п'ятому слова “у зв'язку з необхідністю” замінити словами «крім випадків»;

абзац шостий доповнити словами «у межах, що не суперечать міжнародним зобов'язанням України»;

7) у статті 4:

абзац другий частини першої після слів “немайнові відносини” доповнити словами “між громадянами – негосподарюючими суб'єктами”;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“До господарських відносин, заснованих на юридичній рівності, вільному волевиявленні, майновій самостійності учасників та не врегульованих цим Кодексом, застосовуються правила Цивільного кодексу України”;

8) статтю 8 викласти в такій редакції:

“Стаття 8. Участь держави, Автономної Республіки Крим та територіальних громад у господарських відносинах

1. Держава, Автономна Республіка Крим, територіальні громади діють у господарських відносинах на рівних правах з іншими учасниками цих відносин.

2. Держава, Автономна Республіка Крим, територіальні громади набувають прав та обов'язків у господарських відносинах через органи державної влади, органи Автономної Республіки Крим та органи місцевого самоврядування, які діють в межах їх компетенції, встановленої Конституцією України та законами України.

3. Правові та організаційні засади реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності визначаються цим Кодексом та Законом України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”;

9) у частині першій статті 10:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

“політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму, спрямована на створення та захист ефективного конкурентного середовища діяльності суб'єктів господарювання, недопущення зловживань монополієм становим на ринку, неправомірного обмеження конкуренції, недобросовісної конкуренції та сприяння зростанню ефективної соціально орієнтованої економіки”;

в абзаці десятому слова “забезпечення народного господарства економічно необхідним обсягом грошової маси, досягнення ефективного готівкового обігу” замінити словами “забезпечення стабільності грошової одиниці України, задоволення попиту на гроші суб'єктів економічної діяльності, здійснення ефективного грошового обігу”;

в абзаці дванадцятому після слів «національного товаровиробника додати слова «у межах, що не суперечать міжнародним зобов'язанням України»;

10) частину восьму статті 19 викласти в такій редакції:

“8. Усі суб'єкти господарювання зобов'язані здійснювати бухгалтерський (первинний) облік результатів своєї роботи, складати статистичну інформацію, а також надавати відповідно до вимог закону

фінансову звітність та статистичну інформацію щодо своєї господарської діяльності, інші дані, визначені законом. Забороняється вимагати від суб'єктів господарювання надання статистичної інформації та інших даних, не передбачених законом або з порушенням порядку, встановленого законом.

Особливість ведення бухгалтерського обліку та складання звітності суб'єктами малого підприємництва визначається законом”;

11) в абзаці третьому частини другої статті 20, частині третій статті 66, в абзаці другому частини першої статті 144, в абзаці четвертому частини першої статті 174, у частині першій статті 279, в абзацах четвертому, шостому та восьмому частини першої статті 280, частині четвертій статті 295, абзаці третьому частини першої статті 296, частині першої статті 297, в назві, частинах першій та другій статті 298, частинах другій, третій, п'ятій та шостій статті 301, абзаці другому частини першої статті 346, у назві, частині третій статті 359 слова “угода” у всіх відмінниках, числі та сполученнях з іншими словами замінити відповідно словом “договір” у відповідних відмінниках, числі та сполученнях з іншими словами;

12) В абзаці дванадцятому частини другої статті 20 слово «законом» замінити словами «Цивільним кодексом України, іншими законами та договором».

13) у частині восьмій статті 22 слова “антимонопольно-конкурентної політики” замінити словами “політики у сфері розвитку економічної конкуренції, обмеження монополізму”;

14) частину першу статті 25 після слова “товару” доповнити словом “(роботи, послуги)”;

15) статті 26 та 27 викласти в такій редакції:

“Стаття 26. Обмеження монополізму в економіці

1. Монопольним (домінуючим) визнається становище суб'єкта господарювання, яке дає йому можливість самостійно або разом з іншими суб'єктами обмежувати конкуренцію на ринку певного товару (робіт, послуг).

2. Монопольним (домінуючим) є становище суб'єкта господарювання, частка якого на ринку певного товару перевищує розмір, встановлений законом.

3. Монопольним (домінуючим) може бути визнано також становище суб'єктів господарювання на ринку товару за наявності інших умов, визначених законом.

4. У разі суспільної необхідності та з метою усунення негативного впливу на конкуренцію органи державної влади здійснюють стосовно існуючих монопольних (домінуючих) утворень заходи антимонопольного регулювання відповідно до вимог законодавства та заходи демонополізації економіки, передбачені відповідними державними програмами, за винятком природних монополій.

5. Органам державної влади та органам місцевого самоврядування забороняється приймати акти або вчиняти дії, спрямовані на економічне посилення існуючих суб'єктів господарювання – монополістів та утворення

без достатніх підстав нових монопольних утворень, а також приймати рішення про виключно централізований розподіл товарів.

Стаття 27. Концентрація суб'єктів господарювання

1. З метою запобігання монополізації товарних ринків, зловживання монопольним (домінуючим) становищем, обмеження конкуренції органи Антимонопольного комітету України здійснюють державний контроль за концентрацією суб'єктів господарювання.

2. Перелік дій, які визнаються концентрацією, встановлюється законом”;

16) у статті 28:

у частині другій статті 28 слово “господарювання” замінити словами “господарювання – юридичні особи”;

частину третю статті 28 викласти в такій редакції:

“3. Законодавством про природні монополії визначаються сфери діяльності суб'єктів природних монополій, суміжні ринки, а також органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, інші органи, які регулюють діяльність зазначених суб'єктів та відносини, що виникають на товарних ринках України, які перебувають у стані природної монополії, та на суміжних ринках за участю суб'єктів природних монополій”;

17) статтю 29 виключити;

18) статті 30 – 34 викласти в такій редакції:

“Стаття 30. Антиконтурентні узгоджені дії суб'єктів господарювання

1. Антиконтурентними узгодженими діями є узгоджені дії, які призвели чи можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції.

2. Перелік антиконтурентних узгоджених дій встановлюється законом.

3. Вчинення антиконтурентних узгоджених дій забороняється і тягне за собою відповідальність, передбачену цим Кодексом та іншими законами.

Стаття 31. Антиконтурентні дії органів державної влади та органів місцевого самоврядування

1. Антиконтурентними діями органів державної влади та органів місцевого самоврядування є прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо), письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції.

2. Антиконтурентними діями органів державної влади та органів місцевого самоврядування, зокрема, визнаються:

заборона або перешкоджання створенню нових підприємств чи здійсненню господарської діяльності в інших організаційних формах у будь-якій сфері діяльності, а також встановлення обмежень на здійснення окремих видів діяльності, на виробництво, придбання чи реалізацію певних видів товарів;

пряме чи опосередковане примушення суб'єктів господарювання до вступу в асоціації, концерни, міжгалузеві, регіональні чи іншої форми об'єднання або здійснення концентрації суб'єктів господарювання в інших формах;

пряме чи опосередковане примушення суб'єктів господарювання до пріоритетного укладання договорів, першочергового постачання товарів певному колу споживачів чи першочергового їх придбання у певних продавців;

будь-яка дія, спрямована на централізований розподіл товарів, а також на розподіл ринків між суб'єктами господарювання за територіальним принципом, асортиментом товарів, обсягом їх реалізації чи закупівель або за колом споживачів чи продавців;

встановлення заборони на реалізацію певних товарів з одного регіону країни в іншому, надання дозволу на реалізацію товарів з одного регіону в іншому або надання дозволу на реалізацію товарів з одного регіону в іншому в певному обсязі чи з виконанням певних умов;

надання окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання пільг чи інших переваг, які ставлять їх у привілейоване становище стосовно конкурентів, що призводить або може призвести до недопущення, усунення чи обмеження конкуренції;

дія, внаслідок якої окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами;

дія, якою встановлюються не передбачені законами України заборони та обмеження самостійності підприємств, у тому числі щодо придбання чи реалізації товарів, ціноутворення, формування програм діяльності та розвитку, розпорядження прибутком, інші дії, що кваліфікуються відповідно до частини першої цієї статті.

3. Вчинення антиконкурентних дій органами державної влади та органами місцевого самоврядування забороняється і тягне за собою відповідальність згідно з цим Кодексом та іншими законами. Законом можуть бути встановлені винятки з положень цієї статті з метою забезпечення національної безпеки, оборони, загальносупільних інтересів.

4. Положення цієї статті поширюються на діяльність суб'єктів господарювання, об'єднань, інших осіб у частині виконання ними функцій управління або контролю в межах делегованих органами державної влади або органами місцевого самоврядування повноважень.

Стаття 32. Недобросовісна конкуренція

1. Недобросовісною конкуренцією визнаються будь-які дії у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим чесним звичаям у господарській діяльності.

2. Недобросовісною конкуренцією є неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання, створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції та досягнення неправомірних переваг у конкуренції, неправомірне збирання, розголошення та використання

відомостей, що є комерційною таємницею, а також інші дії, що призводять або можуть призвести до порушення правил конкуренції, інтересів споживачів, вплинути на стабільність ринкових відносин та кваліфікуються відповідно до частини першої цієї статті.

3. Недобросовісна конкуренція тягне за собою юридичну відповідальність осіб, якщо їх дії мають негативний вплив на конкуренцію на території України, незалежно від того, де вчинено такі дії.

Стаття 33. Неправомірне використання ділової репутації суб'єкта господарювання

1. Неправомірним використанням ділової репутації суб'єкта господарювання визнаються: неправомірне використання чужих позначень, рекламних матеріалів, упаковки; неправомірне використання товару іншого виробника; копіювання зовнішнього вигляду виробу іншого виробника; порівняльна реклама та інші дії, передбачені законом.

Стаття 34. Створення перешкод суб'єктам господарювання у процесі конкуренції

1. Перешкодами у процесі конкуренції вважаються: дискредитація суб'єкта господарювання, нав'язування споживачам примусового асортименту товарів (робіт, послуг), схилення до бойкотування суб'єкта господарської діяльності, дискримінаційних дій або до порушення договірної діяльності з конкурентом, підкуп працівника постачальника або покупця (замовника), інші дії, передбачені законом”;

19) статтю 35 виключити;

20) статтю 36 викласти в такій редакції:

“Стаття 36. Неправомірне збирання, розголошення та використання відомостей, що є комерційною таємницею

1. Відомості, пов'язані з виробництвом, технологією, управлінням, фінансовою та іншою діяльністю суб'єкта господарювання, що не є державною таємницею, розголошення яких може завдати шкоди інтересам суб'єкта господарювання, можуть бути визнані його комерційною таємницею. Склад і обсяг відомостей, що становлять комерційну таємницю, спосіб їх захисту визначаються суб'єктом господарювання відповідно до закону.

2. Збирання, розголошення, використання, інші дії щодо відомостей, що становлять комерційну таємницю, якщо вони завдали чи могли завдати шкоди суб'єкту господарювання, є неправомірними.

3. За неправомірне збирання, розголошення або використання відомостей, що є комерційною таємницею, винні особи несуть відповідальність, встановлену законом”;

21) статтю 37 виключити;

22) частину другу статті 39 викласти в такій редакції:

“2. Держава забезпечує громадянам захист їх інтересів як споживачів, надає можливість вільного вибору необхідного їм продавця (покупця), набуття знань і кваліфікації, необхідних для прийняття самостійних рішень під час придбання та використання товарів (робіт, послуг) відповідно до їх

потреб, і гарантує придбання або одержання іншими законними способами товарів (робіт, послуг) в обсягах, що забезпечують рівень споживання, достатній для підтримання здоров'я і життєдіяльності”;

23) статті 40 і 41 викласти в такій редакції:

“Стаття 40. Державний контроль за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції

1. Державний контроль за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції, захист інтересів суб'єктів господарювання та споживачів від його порушень здійснюються Антимонопольним комітетом України відповідно до його повноважень, визначених законом.

2. Антимонопольний комітет України та його територіальні відділення у встановленому законом порядку розглядають справи про недобросовісну конкуренцію та інші справи щодо порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбачені законом.

3. Рішення Антимонопольного комітету України та його територіальних відділень можуть бути оскаржені до суду.

Стаття 41. Законодавство про захист економічної конкуренції

1. Законодавство, що регулює відносини, які виникають у зв'язку з недобросовісною конкуренцією, обмеженням та попередженням монополізму (домінування) в господарській діяльності, складається з цього Кодексу, законів України “Про Антимонопольний комітет України“, “Про захист економічної конкуренції“, “Про захист від недобросовісної конкуренції“, ”Про природні монополії”, інших законодавчих актів.

2. Положення цієї глави Кодексу не поширюються на відносини, у яких беруть участь суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин, якщо результат їх діяльності проявляється лише за межами України, якщо інше не передбачено чинним міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України.

3. Законом можуть бути визначені особливості регулювання відносин, пов'язаних з недобросовісною конкуренцією та монополізмом (домінуванням) на фінансових ринках”;

24) у статті 43:

другий абзац частини четвертої викласти в такій редакції:

“Народні депутати, посадові та службові особи органів державної влади та місцевого самоврядування не мають право здійснювати підприємницьку діяльність в період дії представницького мандату чи перебування на посаді”;

доповнити статтю частинами п'ятою та шостою такого змісту:

4. У випадках воєнного та надзвичайного стану підприємницька діяльність юридичних осіб та громадян може бути обмежена в порядку, визначеному Конституцією та законами України

25) доповнити статтею 43-1 такого змісту:

«Стаття 43-1. Обмеження у здійсненні підприємницької діяльності.

1. Діяльність, пов'язана з обігом наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів, здійснюється відповідно

до Закону України "Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори"

2. Діяльність, пов'язана з охороною окремих особливо важливих об'єктів права державної власності, перелік яких визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку, а також діяльність, пов'язана з проведенням криміналістичних, судово-медичних, судово-психіатричних експертиз та розробленням, випробуванням, виробництвом та експлуатацією ракет-носіїв, у тому числі з їх космічними запусками із будь-якою метою, може здійснюватися тільки державними підприємствами та організаціями, а проведення ломбардних операцій - також і повними товариствами.

3. Діяльність, пов'язана з виробництвом бензинів моторних сумішевих або з додаванням (змішуванням) біоетанолу та/або біокомпонентів на його основі до вуглеводневої основи (бензинів, фракцій, компонентів тощо), здійснюється підприємствами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики в паливно-енергетичному комплексі.

4. Діяльність, пов'язана з виробництвом біоетанолу, здійснюється суб'єктами господарювання за наявності відповідної ліцензії»;

26) у частині п'ятій статті 47 слова "громадянин, який" замінити відповідно словами "фізична особа, яка";

27) у частині першій статті 50 слово "громадянами" замінити словом "іноземцями";

28) у частині першій статті 51:

абзаци третій та четвертий виключити;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

“на підставі застосування адміністративно-господарських санкцій у порядку, передбаченому цим Кодексом та іншими законами”;

29) Статтю 52 викласти в такій редакції:

“Стаття 52. Некомерційне господарювання

1. Некомерційне господарювання – це самостійна систематична господарська діяльність, що здійснюється не підприємницькими юридичними особами, спрямована на досягнення економічних, соціальних та інших результатів без мети одержання прибутку для її наступного розподілу між засновниками (учасниками, членами).

2. Некомерційна господарська діяльність здійснюється суб'єктами господарювання державного або комунального секторів економіки у галузях (видах діяльності), в яких забороняється підприємництво, на основі рішення відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування. Некомерційна господарська діяльність може здійснюватися також іншими суб'єктами господарювання, яким здійснення підприємницької діяльності обмежується законом чи установчими документами та не є основною діяльністю.

Неприбуткові установи та організації, визначені відповідно до положень податкового законодавства, вважаються суб'єктами некомерційного господарювання.

3. Органи державної влади та місцевого самоврядування можуть здійснювати некомерційну господарську діяльність в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України”;

30) у частині третій статті 53 слова “юридичної особи, зареєстрованої як суб'єкт некомерційного господарювання” замінити словами “непідприємницької юридичної особи”;

31) у статті 56:

у назві слова “суб'єкта господарювання” замінити словами “суб'єкта господарювання – господарської організації”;

у частині другій та третій слова “антимонопольно-конкурентного законодавства” замінити словами “законодавства про захист економічної конкуренції”;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“4. Порядок правонаступництва щодо майна, прав та обов'язків юридичних осіб – суб'єктів господарювання внаслідок злиття, приєднання, виділу, поділу, перетворення (реорганізації) визначається положеннями Цивільного кодексу України”;

частину 4 та частину 5 вважати відповідно частиною 5 та частиною 6.

32) у статті 57:

у назві доповнити словами “суб'єкта господарювання – господарської організації”;

у частині четвертій слова “статутного капіталу та інших фондів” замінити словами “статутного (складеного) капіталу та спеціальних (цільових) фондів”;

33) у частині першій статті 62 слово “самостійний” виключити;

34) у статті 63:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Залежно від організаційно-правової форми в Україні можуть діяти підприємства таких видів:

приватне підприємство;

дочірнє підприємство;

господарське товариство;

виробничий (сільськогосподарський) кооператив;

комунальне підприємство;

державне підприємство, в тому числі казенне підприємство;

фермерське господарство.

В Україні можуть створюватись підприємства в інших організаційно-правових формах, передбачених законом”;

частину другу доповнити реченням третім такого змісту:

“Підприємства з іноземними інвестиціями та іноземні підприємства утворюються в організаційно-правових формах, передбачених цим Кодексом, іншими законами”;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Корпоративне підприємство (товариство) є господарською організацією, утвореною одним або більше засновниками, статутний (складений) капітал якої поділено на частки (акції, паї). Корпоративне підприємство здійснює господарську діяльність на підставі права власності на майно, внесене засновниками. Корпоративне підприємство може бути утворено в організаційно-правових формах господарського товариства, кооперативу та в інших формах, передбачених законом”;

35) У статті 64:

у частині четвертій:

в першому реченні слова “погоджуючи питання про розміщення таких підрозділів підприємства з відповідними органами місцевого самоврядування” виключити;

третє речення після слова “банків” доповнити словами “безпосередньо, а також”;

доповнити частиною шостою такого змісту:

“6. Господарська діяльність, яку здійснюють підприємства через свої відокремлені підрозділи, підлягає окремому податковому (фінансовому) обліку та державному контролю (нагляду) у порядку, визначеному цим Кодексом та законом, за місцезнаходженням цих відокремлених підрозділів”;

36) частину п'яту статті 65, частину першу статті 164, перше речення частини другої статті 336, частину першу статті 344, частину першу статті 345 після слова "юридичні" у всіх відмінках доповнити словами "та фізичні" у відповідному відмінку, а слова "громадяни", "та громадяни" у відповідному відмінку виключити;

37) у першому реченні частини восьмої статті 65 слова "усі громадяни" замінити словами "фізичні особи”;

38) в абзаці сьомому частини другої статті 66 слова "організацій та громадян" замінити словами "фізичних осіб”;

39) у назві та частині першій статті 67 слова "підприємствами, організаціями, громадянами" замінити словами "юридичними та фізичними особами”;

40) перше речення абзацу першого частини п'ятої статті 75, перше речення частини другої статті 340, абзац другий частини першої статті 392 після слова "юридичні" у всіх відмінках доповнити словами "чи фізичні" у відповідному відмінку, а слова "чи громадяни" у відповідному відмінку виключити;

41) у реченні другому частини п'ятої статті 75 перед словами «державне комерційне підприємство має право» доповнити словами “а також вносити ці об'єкти як внесок у спільне майно за договором простого товариства та виступати майновим поручителем (гарантом) при забезпеченні зобов'язань інших осіб”;

42) у статті 77:

у частині четвертій перед словами «без попередньої згоди органу» доповнити словами «а також вносити ці об'єкти як внесок у спільне майно за

договором простого товариства та виступати майновим поручителем (гарантом) при забезпеченні зобов'язань інших осіб”

у частині дев'ятій слова “законом про державні підприємства та” виключити;

43) у статті 79:

частину першу викласти в такій редакції:

“Господарським товариством є юридична особа, статутний (складений) капітал якої поділений на частки між учасниками. Господарське товариство, крім повного та командитного товариства може бути створене однією особою, яка стає його єдиним учасником (засновником). Господарське товариство не може бути наділене організаційно-господарськими повноваженнями стосовно свого учасника (засновника)”;

44) частину сьому статті 80 виключити;

45) перше речення частини шостої статті 82 викласти в такій редакції:

“Найменування господарського товариства повинно містити зазначення виду товариства, а найменування повних та командитних товариств – також інші відомості, передбачені законом”;

46) частину четверту статті 87 викласти в такій редакції:

“4. Порядок утворення та використання резервного та інших фондів господарського товариства визначається в його установчих документах”;

47) частини третю – п'яту статті 91 виключити;

48) назву глави 10 викласти в такій редакції:

“Глава 10. Підприємства кооперації, об'єднань громадян та релігійних організацій”;

49) статтю 93 виключити;

50) у статті 94:

у частині першій слово "громадян" замінити словами "фізичних осіб та/або юридичних осіб”;

в абзаці другому частини другої слово "громадяни" замінити словами "фізичні особи”;

у частині третій слова “(корпоративне підприємство)” виключити;

51) у частині четвертій статті 95 слова “або “кооперативне підприємство” виключити;

52) перше речення частини першої статті 97, виключити, частину першу статті 114, частину першу статті 150 після слова "громадянин" у всіх відмінках і числах доповнити словом "України”;

53) у частині першій статті 100 слово “колективну” виключити;

54) речення друге частини першої статті 108 викласти в такій редакції:

“Статутом виробничого кооперативу може бути передбачено субсидіарну (додаткову) відповідальність членів кооперативу за зобов'язаннями кооперативу”;

55) у частині п'ятій статті 111 слова “і є однією з форм колективної власності” виключити.

56) частину першу статті 112 доповнити абзацом другим такого змісту:

“Підприємства об’єднань громадян та релігійних організацій утворюються в організаційно-правовій формі дочірнього підприємства відповідно до положень статті 113-1 цього Кодексу“

57) Статтю 113 викласти в такій редакції:

“Стаття 113. Приватне підприємство

1. Приватним підприємством як окремою організаційно-правовою формою юридичної особи є унітарне підприємство, що діє на основі приватної власності одного громадянина, іноземця, особи без громадянства.

2. Статутний капітал приватного підприємства визначається засновником.

Засновник зобов’язаний повністю внести свій вклад не пізніше року після реєстрації підприємства.

3. Приватне підприємство є власником переданого йому засновником майна, якщо інше не передбачено статутом підприємства або умовами правочину щодо передачі майна.

4. Права засновника стосовно приватного підприємства відносяться до категорії неподільних корпоративних прав, правовий режим володіння, використання та розпорядження якими визначається цим Кодексом. Передача корпоративного права на приватне підприємство від однієї особи до іншої є підставою для державної реєстрації змін в установчих документах приватного підприємства.

5. Засновник приватного підприємства несе обов’язки його керівника, крім випадків, коли цю посаду обіймає інша особа на підставі контракту. Засновник підприємства може будь-якого моменту прийняти на себе виконання обов’язків керівника підприємства.

6. Порядок утворення та діяльності приватних підприємств визначається цим Кодексом та іншими законами”;

58) доповнити кодекс статтею 113-1 такого змісту:

Стаття 113-1. Дочірнє підприємство

1. Дочірнім підприємством як окремою організаційно-правовою формою юридичної особи є унітарне підприємство, що одноосібно утворене іншою юридичною особою за рахунок належного їй майна.

Утворення та діяльність таких дочірніх підприємств здійснюється у порядку, визначеному статтею 113 цього Кодексу для приватних підприємств.

3. Дочірні підприємства, створені у порядку, передбаченому статтею 126 цього Кодексу, не вважаються окремою організаційно-правовою формою юридичної особи. Їх правовий статус визначається положеннями цього Кодексу стосовно корпоративних підприємств.

4. Якщо дочірнє підприємство через дії або бездіяльність засновника виявиться неплатоспроможним та визнається банкрутом, то засновник несе субсидіарну відповідальність за зобов’язаннями дочірнього підприємства”;

59) статтю 117 виключити:

60) у реченні другому частини другої статті 120 слово “статуті” замінити “засновницькому договору”;

61) частину четверту статті 121 викласти в такій редакції:

“4. Рішення про утворення об'єднання підприємств та установчі документи об'єднання погоджуються з Антимонопольним комітетом України у випадку та у порядку, передбаченому Законом України “Про захист економічної конкуренції”;

62) частину другу статті 123 викласти в такій редакції:

“Майно передається об'єднанню його учасниками у власність, крім випадків утворення державного (комунального) господарського об'єднання. Державному (комунальному) господарському об'єднанню майно передається на праві господарського відання”;

63) друге речення частини третьої статті 126 викласти в такій редакції:

“Речення друге частини третьої статті 126 перед словом “відносини” доповнити словами “у випадках, передбачених Законом України “Про захист економічної конкуренції”;

64) у статті 128:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

“Положеннями Цивільного кодексу України визначається умови набуття фізичною особою цивільної дієздатності для здійснення підприємницької діяльності”;

у частині третій абзац другий виключити;

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. У разі здійснення підприємницької діяльності спільно з іншими особами фізична особа набуває прав та обов'язків відповідно до договору про спільну діяльність без створення юридичної особи”;

у частині шостій:

абзац третій викласти в такій редакції:

“повідомляти органи державної реєстрації про зміну свого імені, місця проживання, ідентифікаційного номера платника податків або номера та серії паспорта для особи, яка через свої релігійні або інші переконання відмовилася від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомила про це уповноважені органи державної влади”;

абзац шостий викласти в такій редакції:

“вести облік результатів своєї підприємницької діяльності за винятком випадків, передбачених законодавством для суб'єктів спрощеної системи оподаткування”;

65) частину другу статті 129 викласти в такій редакції:

«2. Юридичні особи, зареєстровані за законодавством інших держав, (іноземні юридичні особи) при здійсненні господарської діяльності в Україні мають такий самий статус, як і юридичні особи України, з особливостями, передбаченими цим Кодексом, іншими законами, а також міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Здійснення іноземними юридичними особами на території України господарської діяльності, пов'язаної із виробництвом товарів, виконанням робіт та наданням послуг, купівлею та наступним продажем майна, оренди та лізингу без перетинання майном кордону України, може здійснюватися

виключно через відокремлені підрозділи цих юридичних осіб, акредитовані на території України відповідно до законодавства України.

Обмеження, встановлені законом для підприємств з іноземними інвестиціями, поширюються на діяльність відокремлених підрозділів іноземних юридичних осіб на території України»;

66) у статті 139:

частини першу – третю викласти у такій редакції:

«1. Майном у цьому Кодексі визнається окрема річ, сукупність речей та інших цінностей, що відносяться до матеріальних, нематеріальних чи фінансових активів, мають вартісне визначення, використовуються у діяльності суб'єктів господарювання та відображаються в їх балансі або враховуються в інших передбачених законом формах обліку майна цих суб'єктів.

2. Залежно від економічної форми, яку набуває майно у процесі здійснення господарської діяльності, майно належать до основних засобів, оборотних засобів, коштів та інших активів.

3. Основними засобами є матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання у господарській діяльності чи для продажу, очікуваний термін корисного використання (експлуатації) яких більше одного року»;

67) частину 2 статті 144 викласти в такій редакції:

“2. Право на майно, що підлягає державній реєстрації, виникає в порядку, передбаченому Цивільним кодексом України”;

68) у частині першій статті 146:

після слів “об’єкти незавершеного будівництва” доповнити словами “окреме індивідуально визначене майно”;

слово “частини” замінити словом “частки”;

69) у статті 159:

частину першу викласти в такій редакції:

“Фірмове найменування — буквене або словесне позначення підприємницьких юридичних осіб та громадян – підприємців, що виконує функцію його індивідуалізації (розрізнення) у господарській діяльності”;

друге речення частини другої виключити;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

“3. Дії суб’єкта господарювання щодо використання тотожного або подібного до ступеня змішування фірмового найменування можуть бути визнані недобросовісною конкуренцією відповідно до закону”;

У зв’язку з цим частини третю — п’яту вважати відповідно частинами четвертою — шостою;

70) Частину третю статті 163 викласти таким чином:

“3. Цінні папери можуть бути іменними, на пред’явника або ордерними.

Порядок обігу цінних паперів встановлюється законом”;

71) частину першу статті 167 доповнити абзацом другим такого змісту: “Корпоративні права можуть бути об’єктом купівлі-продажу, застави та інших правочинів”;

72) друге речення частини четвертої статті 175 виключити;

73) статтю 178 викласти в такій редакції:

“Стаття 178. Публічні зобов’язання суб’єктів господарювання

1. Публічні зобов’язання суб’єктів господарювання виникають на підставі публічних договорів.

2. Суб’єкт господарювання, який відповідно до закону та своїх установчих документів зобов’язаний здійснювати виконання робіт, надання послуг або продаж товарів кожному, хто до нього звертається на законних підставах, не має права відмовити в укладенні публічного договору за наявності у нього такої можливості або надавати перевагу одному споживачеві перед іншими, крім випадків, передбачених законодавством.

3. Публічний договір з суб’єктом господарювання, який безпідставно ухиляється від його, може бути укладений за рішенням суду.

4. Суб’єкт господарювання, який безпідставно ухиляється від укладання публічного договору, повинен відшкодувати другій стороні завдані цим збитки в порядку, визначеному законом.

5. Кабінет Міністрів України може видавати правила, обов’язкові для сторін публічного договору, в тому числі щодо встановлення або регулювання цін. Умови публічного договору, що не відповідають цим правилам або встановленим цінам, є нікчемними”;

74) у статті 179:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Господарським договором визнається домовленість двох або більше суб’єктів господарювання, суб’єктів господарювання та органів державної влади (місцевого самоврядування), наділених господарською компетенцією, спрямована на встановлення прав та обов’язків сторін у сфері господарювання”;

частину четверту викласти в такій редакції:

При укладенні господарських договорів сторони можуть визначати зміст договору на основі:

вільного волевиявлення, коли сторони мають право погоджувати на свій розсуд будь-які умови договору, що не суперечать законодавству та моральним засадам суспільства, з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом, Цивільним кодексом України та іншими законами для договорів приєднання, попередніх договорів, публічних договорів та договорів окремих видів;

примірного договору, рекомендованого органом управління суб’єктам господарювання для використання при укладенні ними договорів, коли сторони мають право за взаємною згодою враховувати його умови;

типового договору, затвердженого у випадках, передбачених законом, Кабінетом Міністрів України чи іншим органом державної влади, коли сторони не можуть відступати від змісту типового договору, але мають право

конкретизувати його умови та доповнювати їх, якщо такі доповнення не суперечать його змісту”;

у частині шостій слова “зазначених у частині першій цієї статті” виключити;

75) У статті 180:

частину третю викласти в такій редакції:

“Істотними умовами договору, що встановлює майново-господарські зобов’язання, є предмет та ціна договору та/або порядок чи спосіб обчислення цієї ціни на момент виконання договору.

Істотною умовою договору, що встановлює організаційно-господарські зобов’язання, є його предмет”;

у частині четвертій слово “господарському” замінити словом “майново-господарському”;

частину сьому після речення першого доповнити новим реченням такого змісту:

“У випадку відсутності в господарському договорі умови про строк його дії застосовуються правила Цивільного кодексу України щодо строків (термінів) виконання зобов’язань, якщо інше не передбачене цим Кодексом”;

76) у статті 181:

частину першу статті 181 викласти в такій редакції:

“1. Господарський договір викладається у формі єдиного документа, підписаного сторонами, або у спрощений спосіб, тобто шляхом обміну листами, факсограмами, телеграмами, телефонограмами тощо, в тому числі за допомогою електронного або іншого технічного засобу зв’язку, якщо законом не встановлено спеціальні вимоги до форми та порядку укладення договорів окремих видів. Укладання господарських договорів в усній формі не припускається.

Використання при укладанні господарських договорів факсимільного відтворення підпису за допомогою засобів механічного або іншого копіювання, електронно-цифрового підпису або іншого аналога власноручного підпису допускається у порядку, встановленому законодавством, або за письмовою згодою сторін, у якій мають міститися зразки відповідного аналога їхніх власноручних підписів”;

друге речення частини восьмої викласти в такій редакції:

“Якщо одна із сторін здійснила фактичні дії щодо його виконання, але волевиявлення сторін на встановлення істотних умов договору не набуло підтвердження, правові наслідки таких дій визначаються нормами Цивільного кодексу України про зобов’язання у зв’язку з набуттям, збереженням майна без достатньої правової підстави”;

77) частину третю, четверту та шосту статті 182 виключити;

78) у статті 185 слова “волевиявлення, з урахуванням” замінити словами “волевиявлення з урахуванням положень внутрішніх (локальних) актів та”;

79) частини 3-8 статті 193 виключити;

80) статті 194-197 виключити;

81) частину першу статті 198 викласти в такій редакції:

“1. Платежі за грошовими зобов'язаннями, що виникають у господарських відносинах, здійснюються переважно в безготівковій формі. Використання готівки в розрахунках між суб'єктами господарювання може бути обмежено Національним банком України”;

82) статтю 199 доповнити частиною третьою такого змісту:

“3. До відносин щодо забезпечення виконання зобов'язань, які виникають на підставі державних контрактів та інших господарських договорів за участю державних органів чи органів місцевого самоврядування, правила Цивільного кодексу України про притримання не застосовуються”;

83) статтю 200 виключити

84) частину другу статті 202 викласти в такій редакції:

“2. Господарське зобов'язання припиняється також у разі правомірної відмови від договору (розірвання договору)”;

85) у статті 203:

у частині першій слова “якщо виконання прийняте управленою стороною” виключити;

частину четверту виключити

частину п'яту виключити;

86) у частині другій статті 204 речення друге виключити.

87) статтю 205 викласти в такій редакції:

“Стаття 205. Припинення господарського зобов'язання у разі неможливості виконання, ліквідації юридичної особи чи визнання боржника банкрутом

1. Господарське зобов'язання припиняється неможливістю виконання у разі виникнення обставини, за яку жодна із сторін не відповідає.

2. У разі неможливості виконання зобов'язання повністю або частково зобов'язана сторона з метою запобігання невігідним для сторін майновим та іншим наслідкам повинна негайно повідомити про це іншу сторону. В іншому випадку сторона, що своєчасно не повідомила про неможливість виконання зобов'язання повинна відшкодувати іншій стороні збитки, що виникли у зв'язку з неможливістю вжити необхідних заходів щодо зменшення зазначених наслідків.

3. Господарське зобов'язання припиняється у разі ліквідації юридичної особи в порядку, визначеному Цивільним кодексом України.

4. Господарські зобов'язання банкрута, що виникли до порушення провадження у справі про банкрутство чи є такими, строк виконання яких настав у зв'язку з визнанням боржника банкрутом, вважаються припиненими у разі:

1) якщо вимоги кредиторів залишилися незадоволеними у зв'язку з недостатністю майна банкрута за наслідками ліквідаційних процедур;

2) якщо вимоги кредиторів заявлені після закінчення строків, встановлених законом для їх подання;

3) в інших випадках, передбачених Законом України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом.

Умови, порядок та наслідки оголошення суб'єктів господарювання банкрутами встановлюються цим Кодексом та Законом України “Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”;

88) назву та частину першу статті 206 викласти в такій редакції:

“Стаття 206. Припинення господарського зобов’язання розірванням договору

1. Господарське зобов’язання припиняється в разі розірвання договору відповідно до правил, встановлених статтею 188 цього Кодексу”;

89) статтю 207 викласти в такій редакції:

“Стаття 207. Недійсність господарського договору

1. Господарський договір може бути визнано недійсним за рішенням суду (оспорюваний правочин) з підстав, передбачених Цивільним кодексом України, а також у випадку його вчинення з порушенням хоча б одним з учасників або органом юридичної особи господарської компетенції (спеціальної правосуб'єктності) за умови, якщо інша сторона знала або не могла не знати про обмеження цієї компетенції.

2. Нікчемними є такі умови договорів приєднання та публічних договорів, що:

виключають або обмежують відповідальність виробника продукції, виконавця робіт (послуг) або взагалі не покладають на нього обов’язків, необхідних для договорів певного виду;

допускають односторонню відмову від зобов’язання з боку виконавця або односторонню зміну виконавцем його умов;

покладають на одержувача товару (послуги) непропорційно великого розміру санкції і не встановлюють аналогічних санкцій для виконавця.

3. Господарський договір, визнаний судом недійсним повністю або в частині, вважається недійсним повністю або в частині з моменту його укладення”;

90) статтю 208 викласти в такій редакції:

Стаття 208. Наслідки визнання господарського договору недійсним

1. Якщо господарський договір визнано недійсним як такий, що вчинено з метою, яка завідомо суперечить інтересам держави і суспільства, то за наявності наміру в обох сторін – у разі виконання правочину обома сторонами – в доход держави за рішенням суду стягується все одержане ними за договором, а у разі виконання договору однією стороною з другої сторони стягується в доход держави все одержане нею, а також все належне з неї першій стороні на відшкодування одержаного. У разі наявності наміру лише у однієї із сторін усе одержане нею за таким правочином повинно бути повернено другій стороні, а одержане останньою або належне їй на відшкодування виконаного стягується за рішенням суду в доход держави.

2. Наслідки визнання недійсним договору з інших підстав визначаються Цивільним кодексом України та іншими законами”;

91) речення перше частини третьої статті 209 доповнити словами, “а також непідприємницька юридична особа у випадку, якщо вартість її майна

виявилась недостатньою для задоволення вимог кредиторів у процесі ліквідації”;

92) статтю 217 викласти в такій редакції:

“Стаття 217. Господарські санкції

1. Господарськими санкціями визнаються заходи впливу на правопорушника в сфері господарювання, в результаті застосування яких для нього настають несприятливі економічні, організаційні та/або правові наслідки.

2. У сфері господарювання застосовуються такі види майново-господарських санкцій: відшкодування збитків; штрафні санкції; оперативно-господарські санкції

До відносин щодо застосування майново-господарських санкцій, не врегульованих цим Кодексом, застосовуються положення Цивільного кодексу України про відповідальність за порушення зобов’язань та заподіяння шкоди.

3. Крім господарських санкцій, зазначених у частині другій цієї статті, до суб’єктів господарювання за порушення правил здійснення господарської діяльності застосовуються адміністративно-господарські санкції.

4. Господарські санкції застосовуються у встановленому законом порядку за ініціативою учасників господарських відносин, а адміністративно-господарські санкції – за ініціативою уповноважених законом органів державної влади або органів місцевого самоврядування”;

93) друге речення частини другої статті 218 викласти в такій редакції:

“Учасник господарських відносин звільняється від відповідальності за невиконання чи неналежне виконання господарського зобов’язання також якщо доведе, що належному виконанню завадила дія непереборної сили, тобто надзвичайних і невідворотних обставин за даних умов здійснення господарської діяльності”;

94) статтю 221 викласти у такій редакції:

«Правові наслідки прострочення кредитора визначаються положеннями Цивільного кодексу України»

95) у статті 223 слова “загальний та скорочені” виключити;

96) у частині першій статті 225

абзац другий викласти в такій редакції:

“вартість втраченого або знищеного майна, вартість поновлень пошкодженого майна”;

в абзаці третьому слово “понесені” замінити словами “що понесені або будуть понесені”

97) статтю 226 доповнити частиною восьмою такого змісту:

“У випадках, передбачених частинами п’ятою – сьомою цієї статті, управнена сторона в розумний строк має повідомити зобов’язану сторону про те, чи не втратила вона інтересу до виконання зобов’язання зобов’язаною стороною. До отримання такого повідомлення зобов’язана сторона має право здійснювати виконання зобов’язання відповідно до раніше встановлених умов”;

98) статтю 229 виключити;

99) у статті 230:

у частині першій після слова “суми” додати слова “чи іншого майна”;
доповнити статтю частиною третьою та четвертою такого змісту:

“3. Не допускається використання негрошової форми неустойки у зобов’язаннях за участю суб’єктів господарювання державного чи комунального секторів економіки.

4. До відносин, пов’язаних зі стягненням штрафних санкцій і не врегульованих цим Кодексом, застосовуються положення Цивільного кодексу України про неустойку”;

100) у статті 231:

частину першу статті 231 доповнити реченням такого змісту:

“У випадку, якщо розмір штрафних санкцій щодо забезпечення окремих видів зобов’язань визначений законом, письмова форма договору щодо забезпечення зобов’язання не вимагається;

у частині шостій слово «встановлюються» замінити словом «застосовуються»;

101) частину четверту статті 231 доповнити реченням такого змісту:

“Санкції нараховуються одноразово чи з певною періодичністю протягом дії правопорушення”;

102) у статті 232:

у частині другій після слова “законом” доповнити словами «щодо окремих видів договорів»

частину четверту викласти в такій редакції:

“4. Проценти за неправомірне користування чужими коштами справляються незалежно від стягнення штрафних санкцій та нараховуються відповідно до положень Цивільного кодексу України”;

у частині п’ятій слово “відсотки” замінити словами “штрафні санкції та проценти”;

103) у пункті 2 частини першої статті 236 слова “(списання з рахунку боржника в безакцептному порядку коштів, сплачених за неякісну продукцію, тощо)” виключити;

104) статтю 238 викласти в такій редакції:

“Стаття 238. Застосування адміністративно-господарських санкцій до суб’єктів господарювання

1. За порушення встановлених законодавчими актами правил здійснення господарської діяльності до суб’єктів господарювання – юридичних осіб можуть бути застосовані уповноваженими органами державної влади або органами місцевого самоврядування адміністративно-господарські санкції, тобто заходи організаційно-правового або майнового характеру, спрямовані на припинення правопорушення суб’єкта господарювання, ліквідацію його наслідків, поновлення порушених прав, забезпечення належного виконання закону та умов економічної конкуренції.

2. Види адміністративно-господарських санкцій, умови та порядок їх застосування визначаються цим Кодексом, іншими законодавчими актами.

Адміністративно-господарські санкції можуть бути встановлені виключно законами.

3. Адміністративно-господарські санкції застосовуються на підставі рішення суду, якщо їх застосування не віднесено законом до повноважень іншого органу”;

105) у статті 239 слова “ліквідація суб’єкта господарювання” замінити словами “примусове припинення (ліквідація) юридичної особи або примусове припинення діяльності громадянина – підприємця;

106) у статті 241:

у назві та тексті слово “штраф” замінити словами “штраф (пеня)”;

доповнити статтю частиною четвертою такого змісту:

“Адміністративний штраф (пеня), що накладається на фізичних осіб – підприємців та посадових осіб суб’єктів господарювання, не відноситься до адміністративно-господарських санкцій та застосовується у порядку, визначеному Кодексом України про адміністративні правопорушення”;

107) у частині другій статті 244 слова “Кабінетом Міністрів України” виключити;

108) у главі 28:

статтю 251 викласти у такій редакції:

«Стаття 251. Загальні засади застосування санкцій до суб’єктів господарювання за порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. Санкції до суб’єктів господарювання за порушення законодавства про захист економічної конкуренції та порядок їх застосування встановлюється законами України «Про захист економічної конкуренції», «Про захист від недобросовісної конкуренції», «Про природні монополії» та іншими законами.

2. Суб’єкт господарювання не може бути притягнений до відповідальності за порушення антимонопольно-конкурентного законодавства, якщо минула давність притягнення до відповідальності, встановлена законом.

3. Перебіг давності зупиняється на час розгляду органами Антимонопольного комітету України справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції».

109) статті 252-256 виключити;

110) статтю 257 викласти у такій редакції:

«Стаття 257. Процесуальні засади розгляду органами Антимонопольного комітету України справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції

1. Справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розглядаються органами Антимонопольного комітету України у порядку, встановленому законом, на принципах об’єктивності, економічної обґрунтованості, змагальності, рівності учасників господарських відносин перед законом, сприяння добровільному усуненню порушення, справедливості та розумності»;

111) у статтях 262-264, 267, 269, 271, 306 слова «вироби народного споживання» та «виробів народного споживання» замінити відповідно словами «споживчі товари» та «споживчих товарів»;

112) статтю 272 викласти в такій редакції:

«Стаття 272. Договір контрактації сільськогосподарської продукції

1. За договором контрактації виробник сільськогосподарської продукції (далі – виробник) зобов'язується передати заготівельному (закупівельному) або переробному підприємству, організації чи громадянину – підприємцю (далі – контрактанту) вироблену ним продукцію у строки, кількості, асортименті, що передбачені договором, а контрактант зобов'язується сприяти виробникові у виробництві зазначеної продукції, прийняти і оплатити її.

2. Державна закупка сільськогосподарської продукції здійснюється за договорами контрактації, які укладаються на основі державних замовлень на поставку державі сільськогосподарської продукції»;

113) у статті 278 слова «законами та іншими нормативно-правовими актами» замінити словами «нормативно-правовими актами та біржовими правилами»;

114) в абзаці третьому частину третьої статті 283 слова “виробничо-технічного призначення” виключити;

115) у статті 284:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Істотними умовами договору оренди є: об'єкт оренди (склад майна та його вартість); строк, на який укладається договір оренди; орендна плата. Законом України “Про оренду державного та комунального майна” можуть встановлюватися додаткові істотні умови договору оренди об'єктів державної та комунальної власності”;

116) у статті 306:

у частині другій слова “є перевізники” замінити словами “відповідно до цього Кодексу є суб'єкти господарювання: перевізники”;

частину шосту виключити;

117) у частині другій статті 317 слово «досліджувальних» замінити на «пошукових»;

118) у статті 318:

у частині першій після слів «прийняти закінчені будівництвом об'єкти» додати слова «або закінчені будівельні роботи»;

у частині другій слова «відповідно до цієї статті укладається на будівництво, розширення, реконструкцію» замінити словами «на капітальне будівництво укладається на нове будівництво, розширення, реконструкцію, технічне переоснащення, капітальний ремонт»;

частину п'яту викласти у такій редакції:

«Істотними умовами договору підяду на капітальне будівництво є: предмет договору (найменування об'єкта, обсяги і види робіт, передбачених проектом); строки початку і завершення будівництва, виконання робіт; вартість і порядок фінансування будівництва об'єкта (робіт); порядок

матеріально-технічного, проектного та іншого забезпечення будівництва; порядок здійснення авторського та технічного нагляду за виконанням робіт; порядок здійснення контролю якості робіт і матеріалів замовником; порядок прийняття об'єкта (робіт)»;

119) у статті 321:

частину другу викласти у такій редакції:

«Вартість робіт за договором підряду визначатися складанням приблизного або твердого кошторису відповідно до загальних положень Цивільного кодексу про підряд»;

частину третю та четверту виключити;

120) у частині першій статті 322 слово “законом” доповнити словами “або договором”;

121) у статті 324:

у назві та тексті статті слова “досліджувальних” у відповідних відмінниках замінити словом “пошукових”, слова “проекту” у відповідних відмінниках замінити словом “проектно-кошторисної документації”;

у частині другій слова “можуть застосовуватися положення статті 318 цього Кодексу” замінити словами “застосовуються положення Цивільного кодексу України про договори на підряду на проведення проектних та пошукових робіт з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом”;

частину четверту викласти в такій редакції:

“у разі виявлення недоліків у проектно-кошторисній документації або в пошукових роботах підрядник на вимогу замовника зобов'язаний безоплатно переробити проектно-кошторисну документацію або здійснити необхідні додаткові пошукові роботи, а також відшкодувати завдані збитки, якщо інше не встановлено договором або законом”;

122) у частині першій статті 340 слова “та розміщення” замінити словами “зокрема, шляхом розміщення”;

123) частину четверту та п'яту статті 341 викласти в такій редакції:

“4. При безготівкових розрахунках усі платежі провадяться через установи банків та інші установи, які можуть бути членами платіжних систем відповідно до Закону України “Про платіжні системи та переказ грошей в Україні”, шляхом перерахування належних сум з рахунку платника на рахунок одержувача, або шляхом перерахування коштів, унесених платником готівкою в касу фінансової установи, на рахунок одержувача.

5. Установи банків забезпечують розрахунки відповідно до законодавства та вимог клієнта на умовах договору банківського рахунку”;

124) У статті 342:

перше речення частини першої викласти в такій редакції:

“Рахунки суб'єкта господарювання відкриваються в установах банків за місцем його реєстрації чи в будь-якому банку на території України”;

частину четверту викласти у такій редакції:

“4. Право банку відмовити у відкритті банківського рахунку та здійсненні банківських операцій обмежується положеннями Цивільного кодексу про публічні договори”;

125) Статтю 343 викласти в такій редакції:

“1. Платники грошових коштів сплачують на користь одержувачів цих коштів за прострочку платежу пеню в розмірі, що встановлюється за згодою сторін, обчислюється від суми простроченого платежу та не може перевищувати подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла у період, за який сплачується пеня.

У випадку, якщо сторони в договорі передбачили відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань у вигляді іншої форми неустойки, правила цієї частини статті щодо обмеження розміру неустойки застосовуються на загальних підставах.

2. Порядок нарахування та сплати пені, штрафних та фінансових санкцій за несвоєчасну сплату податків, податкового кредиту та інших платежів до бюджетів усіх рівнів і позабюджетних фондів, передбачених чинним законодавством, а також у відносинах, що стосуються відповідальності банківських установ та інших суб'єктів переказу грошей через платіжні системи, регулюється іншими законами”;

126) у частині першій статті 352:

після слова "юридичним" доповнити словами "або фізичним", а слова "або громадянам" виключити;

доповнити словами “та доходів від розміщення коштів цих фондів”;

127) у частині першій статті 362 слова "громадян та організацій" замінити словами "фізичних та юридичних осіб”;

128) частину першу статті 373 доповнити словами «крім випадків порушення користувачем вимог праволодільця щодо технології виготовлення та використання продукції (виконання робіт, надання послуг)»;

129) частину третю статті 382 доповнити словами «у випадку застосування до договору права України, а також у разі порушення договором засад публічного порядку України»;

130) останній абзац частини першої статті 385 доповнити словами “в межах, що не суперечить міжнародним договорам України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України”;

131) у частині 377 слова “робочою силою” замінити словами “результатами робіт (послуг)”;

132) частину другу статті 387 викласти в такій редакції:

“У разі суттєвого зменшення міжбанківського валютного ринку, що є загрозою для стабільності національної грошової одиниці, на період дії таких обставин Національним банком України може запроваджуватися режим обов'язкового продажу частини валютної виручки суб'єктів господарювання – резидентів, отриманої від зовнішньоекономічних операцій. Обов'язковий продаж валютної виручки здійснюється через уповноважені банки (фінансові установи) на міжбанківському валютному ринку України в порядку, встановленому Національним банком України. Валютна виручка у розмірі 25 відсотків надходжень на користь суб'єктів господарювання – резидентів від здійснення зовнішньоекономічних операцій будь-якого випадку звільняється від режиму обов'язкового продажу”;

133) частину другу статті 406 викласти в такій редакції:

“2. Сфери господарювання, в яких дозволяється концесійна діяльність, а також види підприємницької діяльності, які не дозволяється здійснювати на концесійній основі, визначаються законом. Місцеві ради мають право визначати додатковий перелік сфер господарювання, для здійснення діяльності в яких об’єкти права комунальної власності можуть надаватися в концесію.

Перелік об’єктів права державної власності, які можуть надаватися в концесію, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Виключно на пленарних засіданнях відповідні місцеві ради приймають рішення щодо додаткового переліку сфер господарювання для здійснення концесійної діяльності та затверджують перелік об’єктів права комунальної власності, які можуть надаватися в концесію”;

134) в абзаці четвертому частини першої статті 407 слова “соціального призначення” замінити словами “які мають соціальне значення”;

135) частину третю статті 411 після слова “господарювання” доповнити словами “в тому числі іноземними”.

2. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356):

1) у тексті Кодексу слова “комерційне найменування”, “комерційне (фірмове) найменування” в усіх відмінниках замінити відповідно словами “фірмове найменування” у відповідних відмінниках;

2) у положеннях статей 81, 167-169 Кодексу слова «юридичні особи приватного права» в усіх відмінниках замінити відповідно словами «приватні юридичні особи» у відповідних відмінниках;

3) у положеннях статей 81, 82, 167-169, 329, Кодексу слова «юридичні особи публічного права» в усіх відмінниках замінити відповідно словами «публічні юридичні особи» у відповідних відмінниках;

4) в абзаці другому частині третьої статті 6 слова “від положень актів цивільного законодавства” замінити словами “від імперативних положень актів цивільного законодавства, в тому числі”;

5) статтю 81 доповнити частиною п’ятою такого змісту:

“Залежно від мети діяльності юридичні особи поділяються на підприємницькі (комерційні) та непідприємницькі (некомерційні). Особливості правового статусу окремих організаційно-правових форм юридичних осіб визначається цим Кодексом та законом.

б) статті 84–86 викласти в такій редакції:

“Стаття 84. Підприємницькі (комерційні) юридичні особи

1. Підприємницькими (комерційними) юридичними особами є юридичні особи, які здійснюють підприємницьку діяльність з метою одержання прибутку та наступного його розподілу між засновниками (учасниками, членами). Підприємницькі юридичні особи можуть створюватися як господарські товариства (повне товариство, командитне товариство, товариство з обмеженою або додатковою відповідальністю,

акціонерне товариство), виробничі кооперативи, об'єднання підприємств, фермерські господарства та в інших формах, передбачених законом.

Стаття 85. Непідприємницькі (некомерційні) юридичні особи

1. Непідприємницькі (некомерційні) юридичні особи не мають на меті одержання прибутку для його наступного розподілу між засновниками (учасниками, членами).

2. Особливості правового статусу окремих видів непідприємницьких юридичних осіб встановлюються законом.

Стаття 86. Здійснення підприємницької діяльності непідприємницькими юридичними особами

1. Непідприємницькі юридичні особи (казенні підприємства, споживчі кооперативи, об'єднання громадян, релігійні організації тощо) можуть поряд зі своєю основною діяльністю здійснювати підприємницьку діяльність, якщо інше не встановлено законом і якщо ця діяльність не є основною та відповідає меті, для якої вони були створені, та сприяє її досягненню”;

7) абзац перший частини другої статті 90 викласти в такій редакції:

“Підприємницька юридична особа може мати фірмове найменування”;

8) частину другу статті 96 доповнити словами “крім випадків, передбачених законом”;

9) частину першу статті 111 доповнити абзацами третім та четвертим такого змісту:

“Ліквідаційна комісія не може відмовити у задоволенні вимог, підтверджених виконавчими документами, визначеними Законом України “Про виконавче провадження.

Протягом десяти днів з моменту затвердження проміжного ліквідаційного балансу ліквідаційна комісія повідомляє кредитора, вимоги якого частково або повністю залишилися незадоволеними, про результати розгляду його вимог”;

10) у частині другій статті 112 слова “до ліквідаційної комісії” замінити словами “до юридичної особи, що ліквідується”

11) назву глави 8 викласти в такій редакції: “Глава 8. Окремі форми товариств”;

12) абзац другий частини четвертої статті 153 виключити;

13) параграф другий Глави 8 виключити;

14) статтю 191 викласти в такій редакції:

“Стаття 191. Цілісний майновий комплекс як об’єкт цивільних прав

1. Цілісний майновий комплекс є особливим об’єктом цивільних прав.

2. До складу цілісного майнового комплексу входять усі види майна, призначені для виробництва певної продукції (робіт, послуг) або досягнення іншої визначеної мети, включаючи земельні ділянки, будівлі, споруди, устаткування, інвентар, сировину, продукцію, права вимоги, борги, а також право на торговельну марку або інше позначення та інші права, якщо інше не встановлено договором або законом.

3. Цілісний майновий комплекс є нерухомістю.

4. Цілісний майновий комплекс або його частина можуть бути об'єктом купівлі-продажу, застави, оренди та інших правочинів”;

15) у пункті першому частини першої статті 263 слово “або” замінити словом “та”.

16) частину першу статті 325 викласти в такій редакції:

“Суб'єктами права приватної власності є фізичні особи та юридичні особи приватного права“

17) частину першу статті 329 викласти у такій редакції:

“1. Майно, передане юридичній особі публічного права в порядку, передбаченому для набуття права власності, та майно, набуте нею на підставах, не заборонених законом, визнається державною чи комунальною власністю залежно від підпорядкованості цієї юридичної особи.

Юридична особа публічного права набуває право господарського відання чи оперативного управління щодо цього майна у порядку, передбаченому законом та установчими документами цієї юридичної особи“;

18) частину першу статті 395 доповнити пунктом п'ятим такого змісту:

“5. право господарського відання та право оперативного управління”;

19) частину третю статті 549 доповнити реченням другим такого змісту: «Договором або законом можуть встановлюватися інші підстави та періодичність нарахування пені».

20) в абзаці третьому частини другої статті 551 слово “можуть” замінити словами “не можуть”;

21) у статті 609:

назву статті викласти в такій редакції

“Припинення зобов'язання ліквідацією юридичної особи або визнанням боржника банкрутом“;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

“2. Зобов'язання банкрута припиняються в порядку, передбаченому законом про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом”;

22) статтю 630 викласти у такій редакції:

“Стаття 630. Умови типових та примірних договорів

1. Умови типових договорів певного виду, затверджених та оприлюднених у встановленому порядку, є обов'язковими для сторін, крім випадків, коли ці умови суперечать закону.

2. Умови примірних договорів певного виду, затверджених та оприлюднених у встановленому порядку, можуть застосовуватись як звичай ділового обороту, якщо вони відповідають вимогам статті 7 цього Кодексу.

3. Законом можуть передбачатися підстави нікчемності типових та примірних договорів”;

23) частину четверту статті 632 доповнити словами: “крім випадків, коли ціна передбачена законом як істотна умова договору”;

24) у частині другій статті 637 слова “типові умови (типові договори)” замінити словами “умови примірних договорів”;

25) у частині третій статті 720 слово “товариства” замінити словами “юридичні особи”;

26) статті 1116-1129 виключити.

27) частину третю статті 1172 викласти в такій редакції:

“Підприємницькі юридичні особи відшкодовують шкоду, завдану їхнім засновником (учасником, членом) під час здійснення ним підприємницької або іншої діяльності від імені юридичної особи”.

II. Визнати такими, що втратили чинність:

1) Закон України "Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 5, ст. 28);

2) статтю 4 Закону України “Про підприємництво” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., N 14, ст. 168; Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 36, ст. 299; 2007 р., № 10, ст. 89).

III. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.